

НАПРЯМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПЛАТОСПРОМОЖНОСТІ ТА ЛІКВІДНОСТІ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Складна політична та економічна ситуація в світі та зокрема в Україні призводить до скорочення обсягів виробництва, зменшення кількості суб'єктів господарювання та припиняються інвестиційні процеси. Для подальшого ефективного функціонування підприємства в таких умовах є підтримка платоспроможності, тобто вчасно здійснювати розрахунки за своїми зобов'язаннями.

Поняття «ліквідності» та «платоспроможності» не є тотожними. Ліквідність будь-якого активу – це здатність активу трансформуватися в грошові кошти. Щодо ступеня ліквідності, то це період, за який здійснюється це перетворення. Чим коротший період, тим вищою є ліквідність даного виду активу. Платоспроможність означає наявність у суб'єкта господарювання грошових коштів та їхніх еквівалентів, що забезпечать здійснення розрахунків по кредиторській заборгованості, та зобов'язань перед державою.

Таким чином, поняття платоспроможності і ліквідності дуже близькі, але друге більш ширше поняття. Від ступеня ліквідності балансу залежить платоспроможність підприємства. Ліквідність характерна як для поточного стану розрахунків, так і на перспективу. Господарюючий суб'єкт може бути платоспроможним на звітну дату, але мати несприятливі можливості в майбутньому, і навпаки.

Неефективна діяльність суб'єкта господарювання, призводить до зниження платоспроможності та ліквідності підприємства. Низька платоспроможність та ліквідність ставлять під загрозу безперебійне постачання сировини і матеріалів, безперебійне виробництво. З іншого боку, у підприємства створюється негативний імідж: знижується довіра від банків, покупців та постачальників, як результат – втрачається можливість залучення додаткових ресурсів для виходу із кризи. Низька ліквідність та платоспроможність є загрозою для існування підприємства.

На підприємстві покращення показників платоспроможності та ліквідності можна забезпечити за допомогою таких заходів:

1. Планування своєї фінансової діяльності. На підприємстві потрібно чітко розробляти фінансовий план та слідкувати за його здійсненням.

2. Проведення аналізу активів підприємства. Вчасне проведення аналізу дозволяє виявити збільшення дебіторської заборгованості.

3. Підвищення ефективності використання оборотних активів.

4. Введення управління запасами.

У довгостроковій перспективі необхідне вирішення завдань стратегічної спрямованості:

- досягнення конкурентоспроможності підприємства;
- ефективне вкладення власних і позикових засобів;
- збільшення обсягів діяльності і освоєння нових ринків збуту продукції;
- зниження ризиків втрати платоспроможності в довгостроковому періоді.

Довгострокові напрями, які безпосередньо впливають на стан розрахункових операцій, повинні бути направлені на збереження конкурентних позицій підприємства, підвищення ефективності маркетингової діяльності, раціоналізацію структури капіталу, урахування впливу ризику на впровадження перспективних проектів. Збалансування руху коштів, що вирішує підтримку платоспроможності підприємства, досягається через узгодженість вхідних і вихідних грошових потоків у часі, за обсягами і видами економічної діяльності, дотримання політики економії коштів і спрямування вільних грошей в період макроекономічних спадів виключно на виробничі цілі.

Таким чином, застосування запропонованих заходів стабілізації підприємства буде сприяти успішному вирішенню завдання підвищення платоспроможності та ліквідності підприємства.